

OZNAJMIĆ SIĘ (34) *vb pf*

się (25), sie (9).

o *jasne*; -ã- (28), -a- (5); -a- *SarnUzn*; -ã- : -a- *BibRadz* (2:1), *CzechRozm* (3:1), *SkarŻyw* (4:2).

inf oznąjmić się (8). ◇ *fut* 3 sg oznajmi się (2). ◇ *praet* 1 sg *m* -m oznąjmił się (2). ◇ 2 sg *f* -ś się oznąjmiła (1). ◇ 3 sg *m* oznąjmił się (12). *f* oznąjmiła się (2). *n* oznąjmiło się (1). ◇ *con* 2 sg *m* byś się oznąjmił (1). ◇ 3 sg *m* by się oznąjmił (3). *n* by się oznąjmiło (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Ukazać się, objawić się; dać się poznać; przedstawić się* (28) : In notitiam venire. Ku znáymości przisć oznaymić się. *Mącz* 480d; *Rospomni* moy Pánie ábyś się czáfu náłzego vtrapienia oznaymił [*notum te fac in tempore tribulationis nostrae*] *BudBib Esth* 14/11; Stárego testámentu ludzie [...] nie ináčzey [*Boga*] ználi/ iedno ták/ iáko się im sam Bog ná on czás oznáymił: á nie ták iáko się iuz pod nowym przymierzym oznáymił. *CzechRozm* 22v; że też nikt [...] do niey [*nauki słowa bożego*] przydać nic nie może: áni nam lepiej/ wláśniey y dołkonáley Bogá opilác y oznaymić: nád to/ niż się on sam/ y fyn iego potym oznaymił. *CzechEp* 117.

oznajmić się komu, czemu (23): *Iudas* y z bracią żegnaią *Iozepha* gdy się im iuz oznaymił *RejJóz Pv*; *BibRadz* I 373d *marg*, II 49c *marg*; *SarnUzn* D8; *RejPos* 113; Owa gdziekolwiek Bog z łáłki *fwey* ku sobie potárgnie kogo/ oznaymi się mu/ oświeci ducha vmyśłu iego/ áby go też człowiek táki w duchu y w prawdzie wychwalał *CzechRozm* 120, 75; płáčzem ono vmárle ciáło polewaiąc wołał: *Corko* namilśza moiá czemuś mi się dawniey nie oznaymiłá *SkarŻyw* 15, 15 *marg*, 16, 135 *marg*, [237] *marg*; *CzechEp* 167, 210 [2 r.]. *Cf* *oznajmić się komu przez kogo, przez co; czemu czym; komu, czemu w kim; komu w czym.*

oznajmić się komu przez kogo, przez co (2): *RejZwierc* 8v; Ano mowiac o tymże iedynym Bogu *ftworzycielu/* ktorego wyznał *Chriftus* oycem *fwym/* to o nim mowi/ że go żaden bez niegoż poznać nie może/ dokądby mu się sam przez słowo *fwoie* nieoznaymił. *CzechEp* 249.

oznajmić się czemu czym [= *za pomocą czego*] (1): *Poználá Pánná* naświétłza że iuz był przyłzedł czás/ ktorego się *Syn* iey miły cudámi y kazánim *światu* oznaymić miał. *WujNT* 309.

oznajmić się być kim, czym (2): *Piękna* krainá/ rádość wżey *ziemie* gorá *Cyion* ná bok północny/ miałto *krolá* wielkiego. Bog w *pálacach* iego oznaymił się (być) przyćieczką [*Deus in palatiis eius notus est ad elevationem*]. *BudBib Ps* 47/4; Ten [*Chrystus*] przyłzedłszy ná *świat* w *náturze* ludzkiej/ oznaymił się być *Synem* *Oycá* *niebieskiego.* nie czynionym ani *fpofobionym:* [...] ále *rodzonym* od wieku *SkarKaz* 275a.

oznajmić się komu, czemu w kim [= *pod postacią kogo*] (2): [*Apostol*] obrazem go [*Chrystusa*] dla tego zowie/ iż się w nim Bog/ z *miłości* *fwey* wielkiej *światu* oznaymił *CzechRozm* 37v; *SkarKaz* 516b.

oznajmić się komu w czym (3): *BibRadz* *3v; Aleć y tego niewiem ktoby też przeć miał/ że nam nie mógł nikt lepiej Bogá oznáymić/ iáko się on sam oznaymił w piśmiejch ś. *CzechEp* 118, 75.

W charakterystycznych połączeniach: oznajmić się światu (2), *w piśmiejch świętych; oznajmić się z miłości.*

Zwrot: »jawnie, najjaśniej oznajmić się« (1:1): á ktemu gdy ielzczę mieyćá tey náuce świętey ku fłyżzeniu nie dawamy/ w ktoey fię nam iáwnie [*Pan Bóg*] ku zbáwieniu náfze^{mv} oznaymić raczył *BibRadz* *3v; *RejZwierc* 8v.

Szereg: »objąśnić się i oznajmić« (1): á nákoniec [*Bóg*] nawięcey przez onego iedynego fyna fwego/ ktory z nim od wiekow w iedyności Boftwá fpołecznego ząwždy był/ [...] naiáfniey fie nam obiáfnić y oznaymić raczył *RejZwierc* 8v.

2. Okazać się, ujawnić się (6) : Bo nic nie ielt nákrytego/ coby fię nie odkryło/ áni táiemnego/ coby fię nie oznaymiło [*quod non sciatur*]. *BudNT Luc* 12/2; *SkarKaz* 486b.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): á on [*młodzieniec*] nieśmieiąć [!] fię oznáymić żeby Zydem był/ pófzedł w drogę fwoię *SkarŻyw* 452.

W przeciwstawieniu: »zataić się ... oznajmić się« (1): Gdy fię co zátái/ ábo chytrze zafloną iáką pokryie/ dułżę zábije, á iefli fię fzczerze oznaymi/ przez pokutę zniłzczęie. *LatHar* 137.

Fraza: »iście się oznajmiła rzecz« (1): ábo mię myflifz zabic iákoś zábifł Micráimá? y zlékł fię Moizelz/ y rzekł: iście fię oznaymiłá tá rzecz [*vere scita est res*] *BudBib Ex* 2/14.

Szereg: »oświadczyć się i oznajmić« (1): Ale máłó było ná tym/ iż fię to Słowo głósem Ianowym pokryte oświadczyło y oznaymiło: fłyłżećiefmy o nim mogli/ álefmy ná nie pátrzyć y onego fię dotykáć nie mogli *SkarKaz* 487a.

Synonimy: 1. objaśnić się, okazać się, ukazać się.

Formacje współrdzenne cf 1. ZNAĆ.